

**Brussel, 11 maart 2011
(OR. en)**

**CONCLUSIES VAN DE STAATSHOOFDEN EN REGERINGSLEIDERS VAN DE
EUROZONE VAN 11 MAART 2011**

De staatshoofden en regeringsleiders van de eurozone hebben de volgende conclusies aangenomen:

1. Het pact voor de euro waarmee een sterkere coördinatie van het economisch beleid tot stand wordt gebracht met het oog op concurrentievermogen en convergentie (zie bijlage) is goedgekeurd. Dit pact zal worden voorgelegd aan de Europese Raad op 24 en 25 maart, opdat lidstaten buiten de eurozone kunnen aangeven of zij voornemens zijn aan het pact deel te nemen. Tegelijkertijd dienen de lidstaten van de eurozone kennis te geven van eerste maatregelen die zij beloven volgend jaar in het kader van het pact te zullen uitvoeren.
2. De staatshoofden en regeringsleiders van de eurozone hebben de vorderingen beoordeeld die sinds de Europese Raad van 4 februari 2011 zijn gemaakt in het kader van de alomvattende respons op de crisis, teneinde dit pakket te vervolledigen met het oog op de bijeenkomst van de Europese Raad op 24 en 25 maart.

3. Zij tonen zich ingenomen met de vooruitgang die is geboekt bij de uitvoering van de lopende IMF/EU-programma's in Griekenland en Ierland, en met de krachtige verbintenissen die zijn aangegaan door
- Griekenland om zijn structurele hervormingen strikt voort te zetten, de capaciteitsopbouw voor de uitvoering ervan te verhogen, spoedig en onverkort de laatste hand te leggen aan het privatiserings- en vastgoedontwikkelingsprogramma ten belope van 50 miljard euro dat het heeft aangekondigd, en te voorzien in een strikt en stabiel begrotingskader met de sterkst mogelijke rechtsgrondslag waartoe de Griekse regering moet besluiten.
 - Ierland om te voorzien in een strikt en stabiel begrotingskader, met de sterkst mogelijke rechtsgrondslag en om zich te houden aan de begrotingsdoelstellingen door de uitgaven te verminderen en de inkomsten te doen toenemen als bedoeld in het programma.
4. In aansluiting op hun verklaring van 4 februari over de beoordeling door de Commissie, in samenwerking met de ECB, van de uitvoering van maatregelen ter versterking van de begrotingsposities en de groeivoorzichten, tonen zij zich ingenomen met de vorderingen in een aantal landen. De staatshoofden en regeringsleiders, de voorzitter van de Commissie en de president van de ECB verwelkomen en steunen meer bepaald het geheel van ingrijpende maatregelen dat Portugal vandaag heeft aangekondigd met betrekking tot begrotings-, financiële en structurele hervormingen.
5. De staatshoofden en regeringsleiders van de eurozone verzoeken de ministers van Financiën om tijdig vóór de Europese Raad op 24 en 25 maart 2011 de laatste hand te leggen aan hun werkzaamheden voor het ESM en de EFSF. Deze werkzaamheden moeten strikt sporen met en volledig uitvoering geven aan de conclusies van de Europese Raad van december 2010 en de verklaring van de Eurogroep van 28 november 2010, waarin de hoofdkenmerken van het ESM worden omschreven (zie bijlage II). Uit de besprekingen zijn de volgende conclusies getrokken:

§ **Financieringscapaciteit**

Het ESM zal beschikken over een totale effectieve kredietverleningscapaciteit van 500 miljard euro. Tijdens de overgang van de EFSF naar het ESM zal de geconsolideerde kredietverleningscapaciteit dit bedrag niet te boven gaan. De effectieve kredietverleningscapaciteit van het ESM zal worden gewaarborgd door te voorzien in een passende mix van volgestort kapitaal, opvraagbaar kapitaal en garanties. Er zal een tijdschema voor het geleidelijk volstorten van kapitaal worden opgesteld, met volledige inachtneming van de nationale parlementaire procedures.

Tot de inwerkingtreding van het ESM zal de overeengekomen kredietverleningscapaciteit van 440 miljard euro van de EFSF volledig operationeel worden gemaakt.

§ **Instrumenten**

De staatshoofden en regeringsleiders memoreren dat het ESM financiële bijstand zal verlenen op verzoek van een lid van de eurozone en indien een dergelijke interventie onontbeerlijk wordt geacht om de stabiliteit van de eurozone als geheel te waarborgen. Besluiten daartoe zullen met eenparigheid van stemmen worden genomen, op basis van een analyse van de houdbaarheid van de schuldpositie van de betrokken lidstaat door de Commissie en het IMF, in samenwerking met de ECB. Er zullen stringente voorwaarden aan de financiële bijstand verbonden zijn in het kader van een macro-economisch aanpassingsprogramma.

Financiële bijstand van het ESM en de EFSF zal in de vorm van leningen worden verstrekt. Om hun ondersteuning zo kostenefficiënt mogelijk te maken, kunnen het ESM en de EFSF ook bij wijze van uitzondering interveniëren op de primaire markt voor overheidsschuld, in het kader van een programma met een stringente conditionaliteit.

§ **Financiële voorwaarden**

De prijsstelling van de EFSF moet naar beneden worden bijgesteld om beter rekening te kunnen houden met de houdbaarheid van de schuldpositie van de ontvangende landen, maar dient boven de financieringskosten van de faciliteit te blijven, met een passende marge voor risico's, zonder af te wijken van de prijsstellingsbeginselen van het IMF. Voor het ESM zijn dezelfde beginselen van toepassing.

Tegen die achtergrond en gezien de verbintenissen die Griekenland in de context van zijn aanpassingsprogramma is aangegaan, zullen de rentevoeten op zijn kredieten worden aangepast met 100 basispunten. Bovendien zal de looptijd van alle programma-leningen aan Griekenland tot 7,5 jaar worden verlengd, in overeenstemming met het IMF.

De ministers van Financiën zullen de nadere voorwaarden voor de uitvoering van deze besluiten bepalen.

6. Alle lidstaten zullen ervoor zorgen dat er overeenkomstig de EU-voorschriften inzake overheidssteun concrete plannen voorhanden zijn voor banken die kwetsbaar blijken in de uiterlijk deze zomer af te ronden stresstests.
7. De staatshoofden en regeringsleiders sporen de ministers van Financiën ertoe aan hun werkzaamheden voor de zes wetgevingsvoorstellen van de Commissie betreffende economische governance af te ronden en tegen eind maart een algemene oriëntatie vast te stellen waarmee wordt gezorgd voor de volledige uitvoering van de aanbevelingen van de Taskforce. In dit verband komen zij overeen dat de instelling van een cijfermatige graadmeter van 1/20 voor het tempo waarin de schuld wordt teruggedrongen, die moet worden beoordeeld aan de hand van alle relevante factoren als omschreven in het Commissievoorstel, ten volle deel moet uitmaken van dit pakket. Zij spreken allen hun steun uit voor de vaststelling van de ontwerp-richtlijn tot vaststelling van de begrotingskaders van de lidstaten. Bij het nemen van besluiten over de in het SGP te ondernemen stappen wordt van de Raad in de regel verwacht dat hij de aanbevelingen van de Commissie volgt of zijn standpunt schriftelijk toelicht.
8. De staatshoofden en regeringsleiders komen overeen dat de invoering van een belasting op financiële transacties nadere verkenning behoeft, zowel in de context van de eurozone en, de EU als in internationaal verband.

EEN PACT VOOR DE EURO
STERKERE COÖRDINATIE VAN HET ECONOMISCH BELEID MET HET OOG OP
CONCURRENTIEKRACHT EN CONVERGENTIE

De staatshoofden en regeringsleiders van de eurozone hebben besloten een pact voor de euro aan te nemen om de economische pijler van de monetaire unie te versterken, een nieuwe vorm van coördinatie van het economisch beleid in de eurozone tot stand te brengen, het concurrentievermogen te verbeteren, en aldus tot een grotere mate van convergentie te komen. Het pact is hoofdzakelijk toegespitst op gebieden die onder de nationale bevoegdheid vallen en cruciaal zijn om het concurrentievermogen te verbeteren en schadelijke onevenwichtigheden te voorkomen. Concurrentievermogen is essentieel om de EU te helpen sneller en duurzamer te groeien, op de middellange en de lange termijn, hogere inkomensniveaus voor de burgers tot stand te brengen en onze sociale modellen te vrijwaren. Lidstaten buiten de eurozone wordt verzocht hieraan op vrijwillige basis deel te nemen.

Deze hernieuwde inspanning voor een sterkere coördinatie van het economische beleid voor meer concurrentieverkracht en convergentie stoelt op **vier leidende beginselen**:

- a. De coördinatie zal *sporen met de bestaande economische governance* in de EU, **deze versterken** en tegelijkertijd een meerwaarde bieden. Zij zal consistent zijn met en voortbouwen op bestaande instrumenten (EU 2020-strategie, het Europees semester, de geïntegreerde richtsnoeren, het stabiliteits- en groeipact en het nieuwe kader voor macro-economisch toezicht). Bovenop de bestaande inspanningen zal een extra inspanning nodig zijn, met concrete verbintenissen en acties die ambitieuzer zijn dan die welke reeds zijn overeengekomen, en met een tijdschema voor de uitvoering ervan. Deze nieuwe verbintenissen zullen achteraf worden geïntegreerd in de nationale hervormings- en stabiliteitsprogramma's en worden meegenomen in het reguliere toezichtskader, met een sterke centrale rol voor de Commissie bij de monitoring van de na te komen verbintenissen, en met de betrokkenheid van alle toepasselijke Raadsformaties en de Eurogroep. Het Europees Parlement zal zijn rol onverkort spelen conform zijn bevoegdheden. De sociale partners zullen hierbij ten volle worden betrokken in het kader van de tripartiete sociale top.

b. De coördinatie zal doelgericht en actiegericht zijn en betrekking hebben op **prioritaire beleidsterreinen die cruciaal zijn voor het stimuleren van concurrentiekracht en convergentie**. De coördinatie zal toegespitst zijn op acties waarvoor de lidstaten bevoegd zijn. Voor de geselecteerde beleidsterreinen zullen **op het niveau van de staatshoofden en regeringsleiders gezamenlijke doelstellingen worden overeengekomen. De deelnemende lidstaten zullen deze doelstellingen in het kader van hun eigen beleidsmix trachten te verwezenlijken, met inachtneming van de specifieke uitdagingen waarvoor zij zich gesteld zien.**

c. **Elk staatshoofd of elke regeringsleider zal jaarlijks concrete nationale verbintenissen aangaan.** De lidstaten zullen daarbij rekening houden met beste praktijken en zich vergelijken met de best presterenden, binnen Europa en ten aanzien van andere strategische partners.

Het nakomen van de verbintenissen, alsook de vorderingen met de gezamenlijke beleidsdoelstellingen, zullen jaarlijks **op politiek niveau worden gemonitord door de staatshoofden en regeringsleiders** van de eurozone en deelnemende landen, op basis van een verslag van de Commissie. Bovendien verbinden de lidstaten zich ertoe hun partners te zullen raadplegen over alle belangrijke economische hervormingen met mogelijke overloopeffecten, voordat zij deze aannemen.

d. De lidstaten van de eurozone staan volledig achter de voltooiing van de interne markt, die cruciaal is om het concurrentievermogen in de EU en de eurozone te verhogen. Dit proces zal volledig stroken met het Verdrag. **Het pact zal de integriteit van de interne markt ten volle eerbiedigen.**

Onze doelstellingen

De lidstaten van de eurozone verbinden zich ertoe alle noodzakelijke maatregelen te zullen nemen met het oog op de verwezenlijking van de volgende doelstellingen:

- § het concurrentievermogen verbeteren
- § de werkgelegenheid stimuleren
- § verder bijdragen tot de houdbaarheid van de overheidsfinanciën
- § de financiële stabiliteit versterken.

Elke deelnemende lidstaat zal de specifieke maatregelen presenteren die hij ter verwezenlijking van deze doelstellingen zal nemen. Indien een lidstaat kan aantonen dat maatregelen op een of ander terrein niet nodig zijn, zal hij deze achterwege laten. ***Elk land blijft verantwoordelijk*** voor de keuze van de specifieke beleidsmaatregelen ter verwezenlijking van de gezamenlijke doelstellingen, ***maar bijzondere aandacht zal uitgaan naar het hierna omschreven geheel van eventuele maatregelen.***

Concrete verbintenissen op het gebied van beleid en monitoring

De staatshoofden en regeringsleiders zullen op politiek niveau de vorderingen in de richting van de bovengenoemde gezamenlijke doelstellingen monitoren aan de hand van een aantal indicatoren, waaronder het concurrentievermogen, de werkgelegenheid, de houdbaarheid van de openbare financiën en de financiële stabiliteit. Landen die op één van deze gebieden met belangrijke uitdagingen geconfronteerd worden, zullen zich ertoe moeten verbinden deze uitdagingen binnen een welbepaald tijdsbestek aan te gaan.

a. Het concurrentievermogen verbeteren

De vorderingen zullen worden beoordeeld aan de hand van de loon- en productiviteitsontwikkelingen en de benodigde aanpassingen van het concurrentievermogen. Om te beoordelen in hoeverre de loonontwikkeling gelijke tred houdt met de productiviteit worden de loonkosten per eenheid product (unit labour costs-ULC) gedurende een bepaalde tijdspanne gemonitord; daarbij wordt uitgegaan van een vergelijking met de ontwikkelingen in de andere landen van de eurozone en bij de belangrijkste vergelijkbare handelspartners. Voor ieder land wordt gekeken naar de loonkosten per eenheid product voor de gehele economie, alsook per belangrijke sector (de be- en verwerkende industrie, de dienstensector, alsmede de verhandelbare en de niet-verhandelbare sector). Grootschalige en aanhoudende loonsverhogingen kunnen leiden tot een verlies aan concurrentiekracht, met name indien deze trend zich voordoet in combinatie met een toenemend tekort op de lopende rekening en krimpende marktaandeelen op de exportmarkten. Initiatieven ter versterking van het concurrentievermogen zijn weliswaar nodig in alle landen, maar de aandacht zal in het bijzonder uitgaan naar die landen die op dat terrein tegen belangrijke uitdagingen aankijken. Om ervoor te zorgen dat de groei over de hele eurozone evenwichtig en breed gespreid is, zullen er specifieke instrumenten en gezamenlijke initiatieven worden opgezet om de productiviteit in achterblijvende regio's te stimuleren.

Ieder land is verantwoordelijk voor zijn keuze van specifieke beleidsmaatregelen voor het verbeteren van zijn concurrentievermogen, maar bijzondere aandacht zal gaan naar de volgende hervormingen:

- (i) onder eerbiediging van de nationale tradities inzake sociale dialoog en arbeidsverhoudingen dienen maatregelen te worden genomen om ervoor te zorgen dat de kosten gelijke tred houden met de productiviteit; te denken valt aan:

- maatregelen om de mechanismen inzake loonvorming, en, indien nodig, de mate van centralisering van de loononderhandelingen, alsook de indexeringsmechanismen te herzien, zulks met behoud van de autonomie van de sociale partners in het proces van collectieve loononderhandelingen;
- maatregelen om ervoor te zorgen dat de loonakkoorden in de openbare sector de inspanningen inzake concurrentievermogen in de particuliere sector ondersteunen (zulks indachtig de belangrijke signaalfunctie van de lonen in de openbare sector).

(ii) maatregelen ter verbetering van de productiviteit, zoals:

- het verder openen van de beschermde sectoren aan de hand van door de lidstaten te nemen maatregelen om ongerechtvaardigde beperkingen op het uitoefenen van professionele diensten en in de detailhandel weg te nemen, teneinde de concurrentie en de efficiëntie in deze sectoren te verbeteren, zulks met volledige inachtneming van het acquis communautaire;
- specifieke inspanningen ter verbetering van de onderwijssystemen en ter bevordering van O&O, innovatie en infrastructuur;
- maatregelen ter verbetering van het bedrijfsklimaat, met name voor kleine en middelgrote ondernemingen, vooral door het verminderen van de administratieve rompslomp en het verbeteren van de wet- en regelgeving (bijvoorbeeld het faillissementsrecht, het wetboek van koophandel).

b. De werkgelegenheid stimuleren

Een goed functionerende arbeidsmarkt is van cruciaal belang voor het concurrentievermogen van de eurozone. De vorderingen zullen worden gemeten aan de hand van de volgende indicatoren: langdurige werkloosheid en jeugdwerkloosheid, en arbeidsparticipatiegraden.

Ieder land is verantwoordelijk voor zijn keuze van specifieke beleidsmaatregelen ter verbetering van de werkgelegenheid, maar een bijzondere plaats zal worden ingeruimd voor de volgende hervormingen:

- hervormingen van de arbeidsmarkt met het oog op het bevorderen van "flexizekerheid", het verminderen van zwartwerk en het verbeteren van de arbeidsparticipatie;
- een leven lang leren;
- belastinghervormingen, zoals het verminderen van de belastingen op arbeid teneinde arbeid lonend te maken en tegelijk de globale belastinginkomsten op peil te houden, en maatregelen om het aantal tweeverdieners op de arbeidsmarkt te vergroten.

c. De overheidsfinanciën houdbaarder maken

Om te bewerkstelligen dat het stabiliteits- en groeipact volledig uitgevoerd wordt, zal de hoogste aandacht worden besteed aan:

§ Houdbaarheid van de pensioenen, de gezondheidszorg en de sociale voorzieningen

Dit zal met name worden beoordeeld aan de hand van de indicatoren voor het houdbaarheidstekort¹. Deze indicatoren meten of schuld niveaus houdbaar zijn op basis van actueel beleid, met name de pensioenregelingen, de gezondheidszorg en de uitkeringsstelsels, waarbij demografische factoren in aanmerking worden genomen.

De hervormingen die noodzakelijk zijn om de houdbaarheid en toereikendheid van de pensioenen en de sociale voorzieningen te waarborgen zouden onder meer het volgende kunnen omvatten:

- het pensioenstelsel afstemmen op de nationale demografische situatie, bijvoorbeeld door de effectieve pensioengerechtigde leeftijd op de levensverwachting af te stemmen of door de participatiegraden te verhogen;
- vervroegde-uittreedingsregelingen beperken en op de doelgroep gerichte prikkels hanteren om oudere werknemers (met name in de leeftijdscategorie ouder dan 55) aan het werk te houden.

¹ Het houdbaarheidstekort bestaat in door de Commissie en de lidstaten overeengekomen indicatoren om de budgettaire houdbaarheid te beoordelen.

§ Nationale begrotingsvoorschriften

De lidstaten van de eurozone verbinden zich ertoe de in het stabiliteits- en groeipact vervatte begrotingsvoorschriften van de EU in nationale wetgeving om te zetten. Het staat de lidstaten vrij te kiezen van welk nationaal rechtsinstrument daartoe gebruik wordt gemaakt, zolang dat instrument bindend en duurzaam genoeg is (bijvoorbeeld de grondwet of een kaderwet). Het is ook aan de afzonderlijke lidstaat te besluiten in welke vorm het voorschrift wordt gegoten (bijvoorbeeld een rem op de schuld, een voorschrift betreffende het primair begrotingssaldo of een voorschrift betreffende de uitgaven), maar het moet in ieder geval de begrotingsdiscipline op nationaal en op subnationaal niveau waarborgen. De Commissie wordt in de gelegenheid gesteld om, met volledige inachtneming van de prerogatieven van de nationale parlementen, te worden geraadpleegd over het begrotingsvoorschrift in kwestie te beoordelen alvorens het vastgesteld wordt, om te garanderen dat het verenigbaar is met en ondersteuning biedt aan de voorschriften van de EU.

d. De financiële stabiliteit versterken

Een sterke financiële sector is bepalend voor de algehele stabiliteit van de eurozone. Er is een alomvattende hervorming van het EU-kader voor toezicht op en regulering van de financiële sector in de maak.

In die context verbinden de lidstaten zich ertoe nationale wetgeving voor de crisisafwikkeling van de banksector in te voeren, met volledige inachtneming van het *acquis communautaire*. Banken zullen regelmatig aan strenge, op EU-niveau gecoördineerde stresstests worden onderworpen. Daarnaast zullen de voorzitter van het Europees Comité voor systeemrisico's en de voorzitter van de Eurogroep regelmatig worden uitgenodigd om de staatshoofden en regeringsleiders te informeren over aangelegenheden in verband met de macrofinanciële stabiliteit en macro-economische ontwikkelingen die om specifiek optreden vragen. In het bijzonder zal, per lidstaat, het niveau van de particuliere schulden voor banken, huishoudens en niet-financiële ondernemingen aan een nauwlettende monitoring onderworpen worden.

Behalve aan de bovengenoemde aangelegenheden zal er aandacht worden besteed aan **coördinatie van het belastingbeleid**.

Directe belastingen blijven tot het domein van de nationale bevoegdheden behoren. Pragmatische coördinatie van het belastingbeleid is een essentieel onderdeel van een nauwere coördinatie van het economisch beleid in de eurozone, die op ondersteuning van budgettaire consolidatie en economische groei gericht is. In dit verband verbinden de lidstaten zich ertoe gestructureerde besprekingen te voeren over aangelegenheden van het belastingbeleid, met name om te zorgen voor uitwisseling van beste praktijken, vermindering van schadelijke praktijken en voorstellen ter bestrijding van fraude en belastingontduiking te zorgen.

De ontwikkeling van een gemeenschappelijke heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting kan een inkomstenneutrale stap vooruit betekenen om, onder eerbiediging van de nationale belastingstrategieën, consistentie tussen de nationale belastingstelsels te garanderen en bij te dragen tot houdbare openbare financiën en tot het concurrentievermogen van Europese ondernemingen.

De Commissie is voornemens binnen enkele weken met een wetgevingsvoorstel inzake een gemeenschappelijke geconsolideerde heffingsgrondslag voor de vennootschapsbelasting te komen.

Jaarlijkse concrete verbintenissen

Teneinde daadwerkelijk op verandering in te zetten en de noodzakelijke politieke impuls tot het verwezenlijken van onze gezamenlijke doelstellingen te geven, zullen de lidstaten van de eurozone op het hoogste niveau tot overeenstemming komen over een geheel van concrete maatregelen die binnen 12 maanden verwezenlijkt moeten worden. Elk land blijft verantwoordelijk voor de keuze van de specifieke beleidsmaatregelen, maar bij die keuze dient bijzondere aandacht uit te gaan naar de bovenvermelde aangelegenheden. Deze verbintenissen moeten ook terug te vinden zijn in de jaarlijks in te dienen nationale hervormingsprogramma's en nationale stabiliteitsprogramma's, die in het kader van het Europees semester door de Commissie, de Raad en de Eurogroep zullen worden beoordeeld.

Volgende stappen

Het pact zal formeel worden aangenomen tijdens de bijeenkomst van de Europese Raad op 24 maart door de lidstaten van de eurozone en door de niet aan de euro deelnemende lidstaten die dat willen. De lidstaten kunnen, indien zij daartoe in staat zijn, op 24 maart reeds medelen welke concrete verbintenissen zij de komende 12 maanden zullen verwezenlijken. Hoe dan ook zullen concrete verbintenissen moeten worden opgenomen in de nationale hervormings- en stabiliteitsprogramma's die in april moeten worden ingediend en in juni aan de Europese Raad zullen worden voorgelegd.

ALGEMENE KENMERKEN VAN HET TOEKOMSTIGE MECHANISME
VERKLARING VAN DE EUROGROEP VAN 28 NOVEMBER 2010

"De recente gebeurtenissen hebben aangetoond dat financiële moeilijkheden in een lidstaat via diverse besmettingskanalen snel de macrofinanciële stabiliteit van de EU in haar geheel kunnen bedreigen. Dit geldt des te meer voor de eurozone, waar de economieën, en met name de financiële sectoren, nauw met elkaar verweven zijn.

Tijdens de huidige crisis hebben de lidstaten van de eurozone blijk gegeven van hun vastbeslotenheid om waar nodig doortastende en gecoördineerde maatregelen te nemen teneinde de financiële stabiliteit in de eurozone in haar geheel te waarborgen, en naar duurzame groei terug te keren.

In het bijzonder is de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit (EFSF) opgericht om, samen met het Europees financieel stabilisatiemechanisme (EFSM) en het Internationaal Monetair Fonds, snelle en doeltreffende liquiditeitssteun te verlenen en om, op basis van strikte programma's van economische en financiële beleidswijzigingen die de betrokken lidstaat moet doorvoeren, te zorgen voor de houdbaarheid van de schuldpositie.

De Europese Raad heeft op 28-29 oktober overeenstemming bereikt over de noodzaak een permanent crisismechanisme in te stellen om de financiële stabiliteit van de eurozone in haar geheel te waarborgen. De ministers van de Eurogroep hebben besloten dat dit Europees stabiliteitsmechanisme (ESM) zal worden gebaseerd op de Europese faciliteit voor financiële stabiliteit, en met een strikte conditionaliteit volgens de regels van de huidige EFSF, financiële steunpakketten aan lidstaten van de eurozone kan verlenen.

Het ESM vormt een aanvulling op het nieuwe raamwerk van versterkte economische governance, dat is gericht op efficiënt en rigoureuus economisch toezicht, waarin preventie centraal staat, en dat de kans op een toekomstige crisis substantieel moet verminderen.

De regels zullen worden aangepast om per geval deelname van crediteuren uit de particuliere sector toe te laten, geheel in overeenstemming met het beleid van het IMF. Teneinde belastinggeld te beschermen en een duidelijk signaal te geven aan de particuliere crediteuren dat hun vorderingen achtergesteld zijn bij die van de officiële sector, zal een ESM-lening in elk geval preferente-crediteurstatus genieten, en slechts achtergesteld zijn bij de IMF-lening.

De ondersteuning voor een lidstaat van de eurozone zal worden gebaseerd op een strikt programma van economische en budgettaire aanpassingen, en op een rigoureuze analyse van de schuldhoudbaarheid door de Europese Commissie en het IMF, in overleg met de ECB.

Op deze basis nemen de ministers van de Eurogroep met eenparigheid van stemmen een besluit over het verlenen van steun.

Met betrekking tot landen die, op basis van de schuldhoudbaarheidsanalyse van de Europese Commissie en het IMF, in overleg met de ECB, solvabel worden geacht, worden de particuliere crediteuren aangespoord hun risicopositie aan te houden, overeenkomstig de internationale regels en volledig in overeenstemming met de IMF-praktijk. In het onverwachte geval dat een land insolvent blijkt te zijn, moet de lidstaat overeenkomstig de IMF-praktijk met zijn particuliere crediteuren een akkoord bereiken over een alomvattend herstructureringsplan, met het oog op het herstel van de schuldhoudbaarheid. Indien via deze maatregelen schuldhoudbaarheid kan worden bereikt, kan het ESM liquiditeitssteun verlenen.

Om dit proces te bevorderen, worden in de voorwaarden van alle nieuwe eurozone-staatsobligaties vanaf juni 2013 gestandaardiseerde en identieke collectieve-actieclausules (CAC's) opgenomen, zodat de marktliquiditeit gevrijwaard blijft. Deze CAC's zijn in overeenstemming met die, welke volgens het verslag van de G10 over CAC's in het recht van het UK en de VS voorkomen, inclusief aggregatieclausules waardoor in de onderhandelingen alle door een lidstaat uitgegeven schuld-effecten gezamenlijk kunnen worden beschouwd. Hierdoor kunnen crediteuren bij gekwalificeerde meerderheid een besluit nemen over een wettelijk bindende wijziging in de betalingsvoorwaarden (moratorium, verlenging van de looptijd, verlaging van de rente en/of een haircut) ingeval een debiteur niet in staat is te betalen.

De lidstaten zullen ernaar streven de looptijd van hun nieuwe obligatie-emissies op de middellange termijn te verlengen om pieken in de herfinanciering te vermijden.

De algehele doeltreffendheid van dit raamwerk zal in 2016 door de Commissie, in overleg met de ECB, worden beoordeeld.

We benadrukken nogmaals dat een eventuele betrokkenheid van de particuliere sector op basis van deze voorwaarden niet voor halverwege 2013 effectief zal worden.

De voorzitter van de Europese Raad, Herman Van Rompuy, heeft te kennen gegeven dat zijn voorstel over een beperkte Verdragswijziging aan de Europese Raad op zijn volgende bijeenkomst in overeenstemming zal zijn met de beslissing van heden."
